

בס"ד כה' טבת ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 16:25
 צאת השבת - 17:16
 רבנו תם - 17:47
 לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 700
 @ השבת מברכין. ר"ח שבט יחול בע"ה ביום חמישי.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
 לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה
 בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידיון: "בה אמר"
 (יחזקאל כח')

פרשת וארא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"
מעייני הפרשה:

וּלְקַחְתִּי אִתְּכֶם לִי לְעַם...וְהִבְהֵאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ... וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם לְמִוְרָשָׁה" (ו, ח)
 מעיר כאן רבנו יעקב בן אשר, "בעל הטורים": בכל התורה כולה אנו מוצאים פעמיים בלבד את המלה "מורשה". בפרשת "וארא" נאמר על ארץ ישראל: "ונתתי אותה לכם מורשה"; ובפרשת "וזאת הברכה" נאמר על התורה: "תורה ציווה לנו משה מורשה" (דברים ל"ג, ד). בכך באה התורה לקשור את ארץ ישראל ולומר, שבזכות התורה יירשו בני ישראל את הארץ.
 וַיִּקַּח אֶהֱרָן אֶת אֲשֵׁי־שֵׁבֶט בֵּת לְעִיִּשָׁבֶל אַחֻת זַחֲשִׁוֹן לִוִּי לְאִשְׁתּוֹ" (ו, כג)
 הביא רש"י מה שדרשו רז"ל בזה שהנושא אשה צריך לבדוק באחיה. קשה, מדוע לא דרשו בפרשת תולדות כשלקח עשיו את מחלת בת ישמעאל אחות נביות (כח, ט), שלכן נכתב אחות נביות ללמד שהנושא אשה צריך לבדוק באחיה, ואילו שם דרשו שמת אביה והשיאה אחיה נביות לעשיו. אלא, צ"ל דלא שייכת דרשה זו שצריך לבדוק באחיה אלא בנחשון שמפורסם בתורה בחשיבות וכנשיא בישראל, משא"כ בנביות שלא הוזכר בשום מקום בתורה מי היה, אין שייכות דרשה זו שצריך לבדוק באחיה, כיון שלא מצאנו באחיה שום דבר חשיבות.
 וַיִּדְבֹר מִשֵׁה בֶן אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל שִׁמְעוֹ אֵל מִשֵׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קִשְׁיָה" (ו, כ"ה)
 מקצר רוח ראשי תיבות: מר, אדם שגורלו מר וקשה אין דעתו פנויה לשמוע דיבורים על העתיד. כך בני ישראל לא יכלו לשמוע את דברי משה מקוצר רוח ומעבודה קשה.
 וְכָל הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמְצָא בַשָּׂדֶה וְכֹל יֵאֱסָף הַבַּיִתָּה וַיִּרְדּוּ עִלְיָהֶם הַבֶּרֶד וּמָתוּ" (ו, כ"ז)
 וירד עליהם הברד ומתו = אותיות לבם.
 הלב של כל אדם והבהמה אשר היו בחוץ במכת הברד לא החזיק מעמד ומתו.

משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
 משה ואהרן בבית פרעה.
 שבע מכות על פרעה ועמו.
 א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
 ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
 ז. מכת ברד.
 פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בני"י.
 וַיֹּאמֶר אֵל אֲבִרְהָם... בָּאֵל שַׁדִּי" (ו' ג')
 שלושה צדיקים נקראו קטן. שאול הקטן, יוד הקטן, יעקב הקטן - ר"ת: שד"י. לרמזו, שכשם שהקב"ה נקרא שדי שאמר לעולמו די, גם הם היו מקטינים עצמם וכל מה שמשגיגים אומרים די. אם כן לפי זה, שם שד"י רומז למידת הענווה. ידוע מה שאמרו חז"ל שהענו נעשה מרכבה לשכינה. זהו שאמר: וארא אל אברהם... באל שדי, שהייתה בהם מידת הענווה. (חירגא דיומא)
 וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם מִוְרָשָׁה" (ו' ח')
 אתה לך מורשה - ר"ת: אלם. בזכות האבות שעשו עצמם אילמים לפני הקב"ה שלא הרהרו. אברהם שלא אמר והלוא אמרת כי ביצחק יקרא לך זרע. ויצחק שלא אמר כלום בעת העקידה. ויעקב כשנגע המלאך בכף ירכו, שלא אמר להקב"ה והלוא אמרת לי ושמתוך בכל אשר תלך. (תוספות השלם)
 וְלָקַח לִוִּי מִבְּנֵי־פֻטִיאֵל לִוִּי לְאִשְׁתּוֹ" (ו' כ"ה)
 הקשו חז"ל: למה לא הזכירה התורה את שמה כמו אלישבע, כמו דבורה כמו צפורה. הרמז: לקח לו מבנות פוטיאל - סופי תיבות: חולת. זה שאמר: כי חולת אהבה אני, כי חולת היה שמה. (כסא רחמים)
 וַיִּזְם הַקַּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ" (ו' כ"ז)
 ארץ כנען=190 בגימטריא קצ=190. כאן רמז קצ השעבוד והבטחת הקב"ה את ארץ ישראל לעם ישראל. ארץ מגריהם אשר-אותיות רגש, תמיד יש רגשות עזים לאדם למקום מגוריו הקודם, מגריהם=298 בגימטריא חצר=298. מגריהם- זה הבית עם החצר, השבטים באו מכנען למצרים והקב"ה גואל אותם משעבוד מצרים וחוזרים למקום מגוריהם בא"י.

פִּינַת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִים
מְנָה אַחַת אֶפִּים = א. מְנָה פְּפוּלָה וּמְכַפְלָת.
ב. תָּאוֹר תְּגוּבָה קֶשֶׁה הַבָּאָה לְהָשִׁיב לְמִישֵׁהוּ כְּגִמּוּלוֹ.
דוּגְמָה: בְּנָאוּמוֹ הַחֲרִיף בְּפָנֶקֶת הַשִּׁיב רֵאשׁ הַמְּמַשְׁלָה מְנָה אַחַת אֶפִּים לְכָל תּוֹקְפָיו.
מְקוֹר: וּלְחַנְּהָ יִתֵּן מְנָה אַחַת אֶפִּים [שְׁמוּאֵל א' א, ה]. (ניבונכו)

לע"נ החסיד והענו **שלמה קורלי** בן **דניאל** ז"ל
 נפטר א' שבט. יום חמישי פקידת שנתו.
 יהי רצון שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו.

הסירו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא חמישי לתשרי, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטון" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו. יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדלים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנטיעות.

סגולות טובות לימי השובריים:

א. להסתכל באותיות ספר תורה. ב. לא להסיח דעתו מן התפילין. ג. להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה. ד. לכוון בברכות השחר ובברכת הכהנים. ה. לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. ו. להיזהר בנטילת ידיים. ז. לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת. ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון. ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. י. לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש. יא. להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

ילדים אוהבים לבחון גבולות ולראות מאתי ההורים נשברים. חשוב שההורים יזהו את זה כאשר הדבר מתרחש וימנעו את זה כבר מההתחלה. הדבר הנכון ביותר הוא לקבוע את הכלל החשוב של כיבוד הורים כדבר יסודי. כיבוד אב ואם זוהי מצווה גדולה, אך מעבר לכך זהו בסיס חינוכי שבעזרתו אפשר לבנות את הבית. צריך להראות לילד הרבה אהבה, אך אסור להראות לו שאנו חברים שלו. אם הילד מבין שאנו חברים שלו, הוא מבין שהוא יכול גם לזלזל בנו לפעמים, יכול להיות ברוגז איתנו, יכול לבחור אם להקשיב לנו או לא וכו'. הילד צריך להבין שישנם יחסי אהבה, אך זה בוודאי לא יחסים חבריים. ילד מוכרח לכבד את אבא ואמא ולהרגיש יראה וכבוד אליהם.

אסור לנו להיות ברוגז עם הילדים, לעשות להם דווקא, לשחק משחקי כבוד וכו'. כל זה אולי מצטייר אצלנו באותו רגע כמשהו שמלמד אותם לקח, אך הדבר מצטייר במציאות כאיבוד היחסים התקינים בין הורים לילדים תפקיד ההורה הוא לחנך, ולכן אם הילד מתנהג לא כשורה, הוא צריך להבין שהוא היה לא בסדר וללמוד את הלקח.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים
 ארגון "אברהם יגל"
 משרד בלוויין בשידור ישיר
בכל מוצאי שבת
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה **20:30**
 השיעור יקרוץ על גבי מסך ענק.
 בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**,
 בחסות "מאפיית בית הלחם"

ברכה והצלחה

לרובי וזול ווסקוביניק
 שיוכו לשנים רבות
 וטובות ויתברכו
 ברפואה שלימה,
 אושר ופרנסה טובה.
 שיתמלאו כל משאלות
 ליבם לטובה
 ובכל מילי דמיטב,
 ולהצלחת כל ילדיהם.

ברכה והצלחה

לילקב וספי בנאי
 שיוכו לשנים רבות
 וטובות ויתברכו
 ברפואה שלימה,
 אושר ופרנסה טובה.
 שיתמלאו כל
 משאלות ליבם לטובה
 ובכל מילי דמיטב,
 ולהצלחת כל ילדיהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאשר דבארי בן ר' שלום הי"ו
שתרם לסעודה הרביעית בלויין.
 השיעור לרפואתו והצלחתו,
 שיוזכה במהרה לזיווג הגון משרש
 נשמתו הטהורה. שיתמלאו כל
 משאלות ליבו לטובה. זכות
 המצוה תעמוד לו להתברך באושר
 לשנים רבות טובות ונעימות.
 ולרפואת אביו שלום וכל משפחתו

פרכות ואיחולות לפייט

לריון וקרן מוסאי הי"ו
 לרגל הולדת הבת ני"ו.
 יה"ר שתגדל כאימתנו הקדושות
 שרה רבקה רחל ולאח, תזכו
 לחופתה שתצליח בכל דרכיה
 ומעשיה. וברכה והצלחה
למרגלית מוסאי מנב"ת
ולשעיה ומירי ג'אמיל הי"ו
 שירון נחת מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה

לעמרם חמיאס
 בן עליה הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לרמ"ח
 אבריו ושס"ה גידיו.
 שיחזור לאיתנו
 הראשון ויזכה
 לשנים רבות
 טובות ונעימות.

פרכות ואיחולות לפייט

לכרמל וטלבי דידי הי"ו
 להולדת הבן ני"ו.
 יה"ר שיעלה במעלות התורה
 והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו.
 יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות. וברכה והצלחה
לציון צביה דידי הי"ו
לאברהם ורחל אסאיו הי"ו
 שירון נחת מכל יוצאי חלציהם

פיק וקול פנה קול חתן וקול כלה

מוזל טוב ואיחולים לבביים
חיים ומרים אוןץ הי"ו
מאיר ושושנה כהן הי"ו
 לנישואי אביה"ע עם אורי'ה מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
 בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
 להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה

לעמרם וריטה מלכה
 על הסיוע והעזרה
 לזיכוי הרבים.
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות. לרפואת
 והצלחת לירון בן
 ריטה שיוזכה לזיווג
 הגון משורש נשמתו

ברכה והצלחה

לע"י הצדקת והענווה
רבקה עמרני
 בת זליכה וראובן ז"ל
 נפטרה א' שבט תשס"ו
 יום חמישי פקידת שנתה
 ולע"י החסיד והענו
אפרים עמרני
 בן רבקה וששון ז"ל
 נפטר א' שבט תשס"ט
 יום חמישי פקידת שנתו.
 16:15 מנחה, ברכות
 וערבית ב"יחזקאל הנביא"

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
גולשן באבאי בת מרים מנב"ת
שלמה רפאל כהן-זהה בן זליכה הי"ו
לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל
 משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
 יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
 חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
 שמעון שבת בן רחמה ז"ל
 חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל
 ציון נאמן בן מרים ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
 בן שלמה ושרה הי"ו
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בכאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מלאכת טווח

שאלה: האם מותר להשתמש בשבת במטחנה ידנית תבלינים?

תשובה: במשנה במסכת שבת (עג) שנינו, שאחת המלאכות שאסור לעשותן בשבת, היא מלאכת "טוחון". כי כל המלאכות שנאסרה עשייתן בשבת, הן המלאכות שהיו עושים במלאכת הקמת המשכן, ובהקמת המשכן הוצרכו לטוחן סממנים (כמו מיני תבלין) כדי לצבוע בהם עורות אילים מאדמים. לכן, אסור מן התורה לטוחן בשבת חטים, או שעורים, או סממנים אחרים. וכן כתב רבינו הרמב"ם (בפ"ח מהלכות שבת), "הטוחון תבלין בשבת, חייב". ולא רק בטחינת מאכלים בשבת חייב משום חילול שבת, אלא גם בטחינת שאר דברים, כגון מי שמייצר נסורת מעצים בשבת, הרי זה בכלל מלאכת טוחן שאסור בשבת. ולפיכך הדבר פשוט וברור, שאסור בהחלט לטוחן בשבת מיני תבלין, ואפילו במטחנה ביתית ידנית, שאינה מופעלת על ידי חשמל, והדרך היא שעל ידי סיבוב היא טוחנת את התבלין שבתוכה, גם כן, אסור להשתמש בה בשבת. שכל הטוחון תבלין בשבת עובר באיסור מן התורה. ובשולי הדברים יש להעיר, כי יש לכתוב "תבלין", או "מיני תבלין", ולא "תבלינים". כי התבלין הם רבים של תבל, ותבל הוא מין תבלין אחד. כמו שמפורש במשנה במסכת ערכין (פ"ב משנה ו). ובכל ספרי הפוסקים הבקיאים בלשון הקודש, לא תמצא "תבלינים".

אופן שמותר לטוחן פלפלין בשבת

בגמרא במסכת חולין (דף קמא). אמר רבא, שמי שצריך פלפלין (כלומר, תבלין, פלפל שחור, פלפל אנגלי, פפריקה וכדומה), רשאי לטוחן אותם בשבת, אולם זאת רק בשני תנאים, שיעשה זאת ב"קתא של סכין" וב"קערה". כלומר, בדרך כלל כשטוחנים תבלין, טוחנים אותו על ידי "מדוכה במכתשת". שהמדוכה היא הכלי שמכים על ידו על התבלין, וה"מכתשת" היא הכלי שהתבלין נטחן בתוכו. ואמר רבא, שאף על פי שאסור לטוחן בשבת פלפלין במדוכה במכתשת, מכל מקום מותר לטוחן בשבת פלפלין, על ידי "קתא של סכין", כלומר הידית של הסכין, ובקערה, שאינה מיוחדת לטחינה. וכל זאת כמובן, דוקא כאשר טוחן את התבלין לצורך סעודת השבת.

ולסיכום: אף על פי שאסור לטוחן בשבת, בכל זאת, מותר לטוחן בשבת מיני תבלין לצורך סעודת השבת, על ידי ידית הסכין, ובתוך קערה רגילה. ולא בכלים המיוחדים לטחינה.

הכנת סלט בשבת

אין להכין סלט אלא בסמוך לסעודה ממש. כמו שכתבנו בהלכות בורר, שאין להקל לברור לצורך סעודה, או לחתוך סלט לצורך סעודה, אלא כאשר עומדים סמוך לסעודה ממש, בתוך חצי שעה בסמוך לסעודה, אבל יש להזהר מאד מאד שלא להתחיל לברור או לחתוך סלט הרבה לפני הסעודה, שהרי יש בדבר איסור תורה משום טוחן (וברר) שלא הותרו אלא כאשר כוונתו לאכול לאלתר, דהיינו שבתוך חצי שעה תתחיל הסעודה. וגם אין להקל בזה אלא כאשר יש צורך לחתוך הרבה סלט וכדומה, שאז יש להתיר החל מחצי שעה קודם הסעודה, אבל אם אין צורך אלא בברירה מועטת, אין להקל אלא דקות אחדות קודם הסעודה בלבד.

ולסיכום: אסור לחתוך ירקות בשבת להכין סלט, אלא כשעושה כן על מנת לאכול מיד, ולכל היותר בתוך חצי שעה. ואז מותר גם לחתוך את הסלט דק דק, בסכין על גבי קרש חיתוך. (וראה חזון עובדיה ח"ד עמוד רסה).

"מכל מלמד" השכלתי..."

"וגם אני שימעתיה את נאקת בני ישראל" (ו-ה) נאקה אינה לשון תפילה בעיקרה, אלא לשון גניחה וצעקה הנובעת מרוב ייסורים. טבעו של אדם שכאשר הוא בצרה או במועקה קשה, הוא משמיע קול אנוחה והמיה מרוב צרה, ואפילו כשהוא יחידי ואין לו למי לצעוק - אלא צועק הוא מפני שבטבעו הוא כך - כך מבאר הרב שמשון דוד פינקוס זצ"ל בספרו "שערים בתפילה". בכך גילו לנו חז"ל יסוד גדול בעבודת התפילה ובשאר עבודות ה', שנאקה שהיא דבר טבעי, נאקת כאב, צריך שתהיה מכוונת אל ה'.

בטבע האדם כאשר יש לו ייסורים הוא גונח ונאנק שלא מרצונו, לא יוכל לעצור עצמו בעד זה, אעפ"י שהצווק אינו יודע ואף אינו מכוון בדעתו. אבל בטבעם של דברים, פעולה זו במהותה היא כמיהה למקור הטוב והשלימות לבורא עולם. נמצא, שכל צעקה בעולם במהותה, היא בעצם פעולה של תפילה, וזה אשר שם הקב"ה בטבע כל בריה להצילה ולרפאותה. וכאשר היא צועקת חש הוא לעזרתה, שהרי כל הצעקות מכוונות אליו.

מכאן היסוד שבכוח האדם לכוון בדעתו, שאת הצעקות האלו יש להביא אליו יתברך לתפילה.

משל למה הדבר דומה? למה שמספרים על הקדוש רבי ברוך בער ליבוביץ זיע"א:

כשהיה ילד, היכחו אביו על איזה מעשה שעשה כדרך הילדים. בעודו בוכה קם, לקח את הסינור והתחיל להתפלל מנחה. שאלו אביו: "למה דווקא עכשיו אתה מתפלל מנחה?" וענהו: "הרי בין כך ובין כך אני בוכה, אנצל בכייה זו לתפילה". וכמו שאמרו חז"ל (ברכות לב'): "אף על פי ששערי תפילה ננעלו - שערי דמעה לא ננעלו".

ולכן בעת צער האדם יוצאים ממנו אנוחות ונאקות, עליו לכוון ולהקדיש צעקות אלו, שבין כך הן יוצאות, אל ה' שיחלצנו מצרותינו, שהרי באמת ובעומק מציאותן הן געגועים וליסופים ובקשות ישועה מהקב"ה. (אור דניאל)

רפואה אלטרנטיבית

מהו מקור הרעלים בגופינו?

רעלים ממקור חיצוני - רעלים אלו מגיעים אלינו דרך האוויר - זיהום אוויר, מזון - חומרי טעם וצבע מלאכותיים, מתכות כבדות, תרופות, דשנים וחומרי הדברה הנמצאים בפירות וירקות, איפור ותכשירים קוסמטיים, חומרים משמרים, קוטלי חרקים, וכד'. חומרים רעילים הנספגים בגוף חודרים למחזור הדם, מצטברים בתאי הגוף ובמערכת העיכול, מפריעים לספיגת אבות המזון, ומספקים בית גידול לחיידקים ופטריית.

רעלים ממקור פנימי - רעלים אלו הם חומרי פסולת שמקורם בתהליכים שונים המתרחשים בגוף בעיקר בפעילות לא תקינה של המעי, הנובעת מאכילה לא נכונה של מזון בעל ערך תזונתי גבוה, הגורם למעי לפרק את המזון לחומרים המזינים את הגוף ולפנות את הפסולת.

" ואבותינו סיפרו לנו "

עת רצון

עליה לתורה של חתן בר-המצוה סיימון (שמעון) בלומנשטיין היתה מרגשת במיוחד. רבים מקרוביו ומכריו לא נתנו לו סיכוי ירוק, לעמוד במשימה הקדושה לקרוא את כל פרשת השבוע "ואתחנן" עם כל טעמיה ודקדוקיה מבלי לחרוק שיניים, שפתיים, ולכחכח גרונות במבוכה. אבל סיימון - כנגד כל הסיכויים, מסר נפשו ממש, ללא לאות, יומם ולילה, כדי לעשות נחת להוריו היקרים גייקוב ואמילי, שכמעט אמרו נואש.

"תסתפק בקריאת כמה פסוקים של העליה ומפטיר" הציע לו אחיו הנשוי גיורגי (גבריאל), "חבל שתהיה במבוכה. גיעו 300 אורחים ואתה תתרגש מאד..."

כשאבא גייקוב עלה "שביעי", וסיימון סיים את קריאת הפרשה בניגון מרגש אך שופע בטחון עצמי ושמחה עלזאת של בן-תורה, הוא זכה לחיבוק חם של אבא אחרי חצי "הקדיש", ולהבטחה נפלאה. "סיימון בני יקירי, מתנת בר-המצוה האמיתית והיקרה שאתה מקבל ממני, זה טיול בארץ ישראל. בזכותך נעלה כולנו לשם, נפקוד את ביתם של גדולי הדור, נשתטח על ציוני הצדיקים, וכמובן נתפלל בכותל, וגם שם בעזרת ד' תקרא את פרשת השבוע מול השכינה שלא זזה משם לעולם. עשית לי נחת גדול". "היישר כח" שאמרו מאות האורחים בבית הכנסת הגדול במונסי - ארה"ב נבע מהערכה אמיתית לסיימון, אשר סבל מכמה ליקויי למידה לא פשוטים ודיסקלקציה מעל כולם, אבל הנה לכם דוגמא מה עושה כח הרצון.

אמו, אחיותיו והרבה דודות, ניגבו דמעות של אושר בעזרת נשים. "סיימון שלנו עולה מעלה, ובס"ד הוא יצליח גם בישיבה הקטנה". התפללה האם אמילי בלומנשטיין, שחשה היטב בחדוות התפילות המתגשמות במוצ"ש ניגשה נטלי האחות הבכורה בת ה-27 והגישה לסיימון מתנה מפתיעה. "זו מצלמה דיגיטלית מיוחדת שעלתה המון כסף. אבא הבטיח לנו טיול בזכותך, והנה בעזרת המצלמה הזו, נוכל לתעד את הביקור הראשון שלנו בארץ הקודש, ותזכה בזיכרון נצח". סיימון הודה לה בחמימות ואמר "נטלי, גם את זקוקה לביקור בארץ הקודש, אפילו יותר ממני". משפט זה נשא בחובו שאר-רוח של אהבה ואחוה, שכן נטלי עדיין לא זכתה להנשא... והצער הפנים-משפחתי ניכר היה בעיקר בשבתות. כך, באותן שבתות שהאח הקטן ממנה בשנתיים גיורגי, הגיע עם רעייתו ושלושת זאטוטיו, כולם שמחו אבל חוט דקיק של תוגה קטנה ריחף לו, בין המטבח לסלון ולגינה הירוקה. כולם התפללו שנטלי תזכה אף היא להקים בית נאמן.

מיד אחרי החגים טסו הבלומנשטיינים לישראל. נטלי, גיורגי עם משפחתו, סיימון ואחיותיו התאומות בנות ה-11 שרהליה, ופיגועילה. המצלמה הדיגיטלית היתה צמודה היטב לזוהו של סיימון המרוגש. כמנהג תיירים בקודש, הם תעדו הכול, כי סוף סוף הביקור הייחודי הזה, הראשון שלהם על אדמת ארץ ישראל, עליה צעדו בחרדת קודש אבותינו הקדושים, שבט-קה, שופטים, מלכים ונביאים, תנאים ואמוראים. כאן בארץ הזו פרח ולבלב עם ישראל על שני בתי מקדשיו שנבנו וחרבו. מכאן יצאו לגלות הארוכה שעדיין אין לה סוף, אם כי הכמיהה לשיבת ציון האמיתית ולבנין הבית השלישי, מפלחת לבבות נסערים הפועמים בדייקנות ובאמונה בווערת, ומיחלים להארת הפנים של הקב"ה.

סיימון ובני משפחתו יצאו מוכנים למסע הזה. הם פקדו את מעונותיהם של גדולי ישראל. התברכו וצילמו. הם ביקרו בישיבות הקדושות, למדו שם, בריגשת שפתיים וצילמו. הם נסעו מרוגשים ובחרדה נשגבת לציוני תנאים ואמוראים בירושלים, צפת וטבריה, התפללו, וצילמו.

הבלומנשטיינים התייחסו לביקור בארץ בכל הכבוד הראוי, בעיקר לנוכח הגעגועים הטבעיים שיש ליהודי בגלות, שאין לו כרטיס טיסה פתוח ארה"ב-ישראל.

הם צעדו ברגל את כל העליה לציונו של רבי שמעון בר יוחאי ומדוע? "אבא" אמר סיימון "שמעתי שרבי חיים בן עטר בעל ה"אור החיים" הקדוש, זחל את כל העליה לציון, בדחילו ורחימו. הוא אמר, 'איך אני עלוב שבעלובים יכול לפקוד את ציונו של תנא קדוש כמו רשב"י, מבלי לחונן את עפר הארץ, בזחילה...?'"

הם עלו וצילמו, כל צעד, כל משפט, כל אחווה משפחתית. כי השהות כאן היא לא רק מסע תיור בעבורם, היא התחברות עם זכרון העבר, ועם שיש לו עבר ולומד ממנו, גם עתיד יש לו.

אחרי שבועיים הסתיים המסע. משפחת בלומנשטיין יצאה מן המלון על ילדיה וטפיה ונכדיה, ועלתה למיניבוס בדרך לנמל התעופה. סיימון אחז בידו את המצלמה הדיגיטלית וחייב אותה חזק. "אמא, אבא, אני מודה לכם מעומק הלב על הביקור המיוחד בישראל. יש לי בתוך המצלמה עשרות שעות צילום של זכרונות שילוו אותי כל ימי. תודה, תודה". הכרת-הטוב בצלילותה.

גיורגי ביקש מסיימון את המצלמה. "אני רוצה להביט בצילומים ברשותך". סיימון העביר אותה לאחיו, וזה החל לדפדף. לפתע זעקה: "אוי, אני לא מאמין!!!, ריבוננו של עולם, למה?". גיורגי לחץ בלי כוונה על כפתור המחיקה של המצלמה, ועשרות שעות של צילום נעלמו אל תהום הנשייה. נמחקו ללא תקנה. איזו אכזבה!!!

נו, מה לעשות, הבלומנשטיינים הם אנשים טובים ויראים, אבל לא מלאכים. "איך עשית את זה גיורגי? זה ממש חוסר אחריות!". טרוניה מכיוון אחד "אוי גיורגי, הרסת לנו את כל הטיול". עוד כיוון "אתה ממש מזיק, את כל הזכרונות של סיימון הפרחת באויר, ממש מצער ומביש". בוקה ומבולקא במיניבוס. הסערה הלא נעימה הזו נמשכה כמה דקות וגיורגי, לא השיב. גם הוא חש נורא. ממש נורא. נטלי האחות הגדולה הבחינה לפתע, שהיחיד ששומר כאן על קור-רוח, ואפילו חיוך קטן מרצד בקצה שפתיו, זה סיימון, חתן השמחה הזו, שאם יש כאן מישוהו שצריך לבכות ולזעום ולכעוס, זה רק הוא.

"לא נורא גיורגי, זה רק סרט, זה אמנם סרט זכרון, אבל יש דברים גרוועים מזה, אני לא כועס בכלל", סיים את הצרמוניה הלא-נעימה הזו, סיימון מיוזענו.

נטלי הבינה שיש כאן הזדמנות פז שצריך לנצל. "סיימון!!" היא קראה לעברו "אם קיבלת כל כך בשוויון נפש את מחיקת סרטי הזכרונות שלך, אז ללא ספק אתה בעל מידות מתוקנות, אנא ברך אותי שאשתדך בקרוב, ללא ספק זו עת רצון, ואמרו חז"ל שאל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך, ואתה סיימון יקירי צדיק ממש, ברכני".

סיימון חיך ופנה לאחותו, "נו, אם זו עת רצון, אז יהי רצון שהקב"ה ידאג לשידוך שלך עוד לפני יום ההולדת שלך".

חיוכים של קורת-רוח והקלה ריחפו להם בחלל המיניבוס. אקלים של פיוס קנה שם שביתה. סיימון חיבק את המצלמה הדיגיטלית ולחש "ריבוננו של עולם, מה שווים כל הסרטים הללו, אם אחותי כל כך מצטערת ועצובה על עיכוב השידוך שלה. אנא שמע את תפילתי".

אין אנו מנהלים חשבונות שמים, אבל אם תרצו או לא, נטלי השתדכה 40 יום לאחר מכן. בדיוק יומיים לפני יום הולדתה ה-28...

ביננו לבין עצמנו, הלוואי ונשכיל לחנך את עצמנו לומר ובעיקר להאמין "כל דעביד רחמנא, לטב עביד". ענבי הגפן בענבי הגפן, יעידו... (קובי לוי, "העתונאי")